

Nog geen vijf minuten na hun ontmoeting geven Jude Law en Halina Reijn al van jetje op het keukenblad. © Jan Versweyfeld

'Obsession' in wereldpremière in Londen Barbican

Ivo Van Hove en Jude Law hitsen Londen op

Na Juliette Binoche en David Bowie strikte regisseur Ivo Van Hove filmster Jude Law voor een nieuw theaterstuk. 'Obsession' is een zeer geslaagd en erg grootschalig liefdesdrama, met Halina Reijn als femme fatale. **FILIP TIELENS**

Maar liefst een maand lang speelt *Obsession* in het Barbican, een megalomane kunstenplek in hartje Londen. Top of the bill is natuurlijk Jude Law. Met rollen op West End en Broadway is de filmster uit *The Grand Budapest Hotel*, *Alfie* en *Anna Karenina* niet aan zijn proefstuk toe in het theater. Gelukkig maar – we herinneren ons nog hoe Juliette Binoche twee jaar geleden in de *Antigone* van Ivo van Hove wat bleekjes uitviel tegenover haar (meer ervaren) collega-theateracteurs.

Kijkers krijgen waar voor hun geld, want Jude Law is weergaloos goed als de bohemien Gino. Vol overgave, een *method actor* waardig, bespeelt hij alle emotionele registers: van dierlijke verleider tot agressieve brulboei en gevoelige huilebalk. Om hem te steunen (en geld in het laatje te brengen) kon je in de wandelingen zelfs Jude's Ice Cream kopen. Ideaal voor wie na afloop wat afkoeling zocht, want Judes ontblote, natte torso en sexy sixpack kunnen ook

op zijn 44ste nog mening toeschouwer ophitsen, zo bleek.

Het overkomt ook Hannah (Halina Reijn). Zij is ongelukkig getrouwd met Joseph (Gijs Scholten van Aschat), een onaantrekkelijke Pavarotti in de dop met wie ze een restaurantje runt. Als de gestrande vagebond Gino komt aanwaaien, is het meteen liefde op het eerste gezicht. Nog geen vijf minuten later, wanneer Joseph hulp zoekt voor zijn kaduke auto, bedrijven ze al de liefde op haar keukenblad. Gino is de katalysator die Hannah losrukt uit haar uitgebluste huwelijk. Samen slaan ze op de vlucht – nogal knullig vertaald door ter plaatse te rennen op een loopband die in de houten vloer verwerkt zit.

Sputende motorolie

Maar Hannah beraamt een beter plan: laten we die Joseph gewoon vermoorden! Na een dronken feestje zetten ze hem achter het stuur van zijn wagen en laten hem dan in de gracht knallen. Scenograaf Jan Versweyfeld houdt wel van vloeistoffen

die uit de hemel naar beneden vallen – zie ook de bloedregen uit *Vu du pont*. En dus wordt de crash verbeeld door een stroom motorolie te laten spuiten uit het gestripte autowrak dat boven de scène zweeft.

Eindelijk gelukkig samen, denk je dan. Maar Gino wordt gekweld door wroeging. Overal ziet hij Josephs geest verschijnen. Maar ook zijn zwerversbloed en donjuanisme spelen weer op. Hannah en Gino zitten dus verwickeld in een lang, intens spel van aantrekken en afstoten waarbij Gino niet alleen een drifter, maar ook een stevige driftkikker blijkt. Geluk is hen niet gegund.

Monumentaal minimalisme

Dit tragische liefdesdrama is geleend van cineast Luchino Visconti, die met zijn debuutfilm *Ossessione* uit 1943 het Italiaanse neorealisme inluidde. Het is al de vierde keer dat Van Hove een van zijn films op de planken brengt – herinner u onder meer het veel exuberantere *Les damnés* vorig jaar in Avignon.

Obsession is monumentaal in zijn minimalisme. Het decor bestaat uit niet veel meer dan grote grijze zij- en achterwanden, sfeervol tegenlicht en enkele gigantische videoprojecties.

Vergeleken met de film, waarin de zuiderse locaties en 'het onderweg zijn' een belangrijke rol spelen, is de scenografie veel abstracter. Dat is soms een zwaktebod. De personages, die elkaar in *Ossessione* treffen op de trein of een marktplein, lopen elkaar

hier telkens 'toevallig' tegen het lijf op de lege scène. Maar via het indrukwekkende geluidsontwerp van Blindman-componist Eric Sleichim krijg je toch een indicatie van de setting – denk aan zomers krekelsgijrp, geroezemoes van een operanachtclub en het ruisen van de zee.

Die setting bevindt zich wel niet meer in Italië – alle verwijzingen naar het land van de laars zijn verdwenen. Het maakt het verhaal van deze verzengende driehoeksverhouding, dat de tand des tijds overigens opvallend goed heeft doorstaan, alleen maar universeler. Ivo Van Hove bewijst opnieuw dat de onderdrukte menselijke passie hét thema bij uitstek is in zijn oeuvre bij Toneelgroep Amsterdam – als hij tenminste niet bezig is met de analyse van de excessen van de macht. Dat levert met *Obsession* een nieuw hoogtepunt op in zijn onbegrensde verovering van de internationale podia.

Toch bleven we minder bont en blauw achter dan bij *Les damnés* en het Londense publiek applaudisseerde wel erg zuinig na de première. De drie acteurs van Toneelgroep Amsterdam, die hier dus in het Engels spelen, staan nochtans stevig hun mannetje naast hun drie Britse collega's. Maar de aandachtsmagneet is zonder enige twijfel Jude Law.

'Obsession' is een nieuw hoogtepunt in Ivo Van Hoves verovering van de internationale podia

Obsession, Ivo Van Hove ★★★★★
Speellijst: www.tga.nl/kalender
Op 11 mei wordt 'Obsession' gestreamd in cinema's en online.